

ΒΙΩΤΙΚΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ.

(συνέχεια).

42.

Ὅσον ἀφορᾷ πρὸς τὴν ποίησιν, γράψε ὀλίγιστα, καὶ ταῦτα ἀναθεώρει μετ' ἐπιμελείας εἰς βραδυτέραν ἐποχὴν, καθ' ἣν καὶ ἡ καλαισθησία Σου θὰ ἀναπτυχθῇ καὶ αἱ ἀσχολίαι Σου θὰ ἐλαττωθῶσι. Χάριν στίχων οὐδέποτε πρέπει νὰ παραμελῇς καλλιτέρας ἐργασίας, ὧν τὴν ἀρχὴν ἤδη ἔκαμες. Ἄλλ' ἂν αἰσθάνεσαι ὅμως ἀκατάσχετον τὴν ὁρμὴν πρὸς στιχουργίαν, μὴ παραιτηθῇς τοῦ ἔργου τούτου χάριν ἄλλης τινὸς προσκαιροῦ ἰδέας. Πᾶν ἔργον Σου κράτει χάριν Σεαυτοῦ ἐπὶ μακρὸν καὶ ἐργάζου διηνεκῶς πρὸς τελειοποίησίν του, ἀκολουθῶν ἐν πᾶσι τοὺς κανόνας καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὁρατίου.

43.

Τὰ συγγράμματά Σου ὑπόβαλλε εἰς τὴν κρίσιν ἀνθρώπων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκφέρωσι περὶ αὐτῶν εἰλικρινῇ καὶ ἀμερόληπτον γνώμην. Ἄν εἴπωσιν ὅτι γράφεις παρὰ τὴν θέλησιν τῆς Ἀθηνᾶς, μὴ διστάσης ν' ἀπαρνηθῇς διὰ παντός καὶ μὲ τὰ σωστά Σου τὰς Μούσας.

44.

Εἰς ὅλας Σου τὰς ὑποθέσεις τὸ πνεῦμά Σου πρέπει νὰ ἔχῃς διαυγὲς καὶ καθαρόν. Μὴ παρασύρεσαι εἰς τυφλὸν ἔρωτα. Καὶ πίστευε μὲν ὅτι αἱ πρῶται ἐντυπώσεις ἔχουν σημασίαν, ἀλλὰ ἔσο πάντοτε ἀνεξάρτητος ἀπ' αὐτῶν. Μελέτα τὴν φυσιογνωμικὴν εἰς πρόσωπα ἀδιάφορα καὶ ὄχι εἰς πρόσωπα, πρὸς ἃ ἀρχίζεις νὰ αἰσθάνεσαι πάθος τι οἷον δῆποτε. Ἀποφύγε τὴν αὐταπάτην καὶ συνειθίζε ν' ἀγαπᾷς μόνον τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἀνεγνωρισμένην ἀξίαν, τὸ δ' ἐξωτερικὸν τοῦ ἀνθρώπου νὰ θεωρῇς ὡς ἓνα ὕφαλον τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὀρθοῦ λόγου Σου. Μὴ λατρεύῃς εἰδωλα ὑπὸ σοῦ αὐτοῦ δημιουργηθέντα. Θέλε μόνον νὰ λησμονήσης, καὶ δύναισαι νὰ λησμονήσης. Διὰ τοῦτο μὴ ἀποφεύγῃς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ Σοι καταστῶσιν ἐπικίνδυνα. Ἀπ' ἐναντίας προσπάθει νὰ τὰ γνωρίσῃς ἐκ τοῦ σύνεγγυς,

οὕτω δὲ ἡ θὰ θεραπευθῇς τελείως, ἡ θ' ἀγαπᾷς αὐτὰ μὲ δίκαιον λόγον. Λάβε τὴν ἀπόφασιν νὰ κατανικήσῃς τὴν δειλίαν, ἣτις Σὲ καταλαμβάνει ἐπὶ παρουσίᾳ των, καὶ μέγα κέρδος θὰ πορισθῇς ἐκ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Πρὸ παντός μὴ συλλογίζεσαι τοὺς ἀπόντας.

45.

Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται κυρίως νὰ ἴσῃς τῶν ἰδεῶν Σου κύριος. Ὅσον δύσκολον καὶ ἂν εἴνε ν' ἀπορρίψῃ τις τὰς προσφιλεῖς του ἰδέας, ἄλλο τόσον πρέπει Σὺ νὰ καταγίνεσαι εἰς ὑπερνίκησιν αὐτῶν.

46.

Μετα προθυμίας λάμβανε μέρος ἐνεργὸν εἰς πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ὠφελήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, μίαν κοινωνίαν ἢ καὶ ὀλίγα μόνον άτομα.

47.

Ἡ γνώμη τοῦ πλήθους ἅς Σε καθιστᾷ πάντοτε σύννουν, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ Σε φοβίζῃ.

48.

Πρέπει νὰ ἐγκαταλείπῃς πᾶσαν συναναστροφὴν, πᾶσαν οἰκίαν, πάντα ἀνθρώπον τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνεσαι κατόπιν οὐδ' ἴχνος φόβου, ὅταν πάλιν τὸν συναντήσῃς, ὅταν πάλιν εἰσέλθῃς εἰς αὐτήν.

49.

Πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι οὔτε φίλοι Σου εἴνε, οὔτε ἄλλως συνδέονται μετὰ Σοῦ, ἔσο πάντοτε φιλόφρων καὶ εὐπροσέγγυος, ἀλλὰ μὴ ὑποκρίνεσαι πρὸς αὐτοὺς τὸν περιποιητικόν. Μένε ξηρὸς μᾶλλον καὶ ἀπαθής, ἕως οὗ λάβῃς ἀφορμὴν νὰ σχετισθῇς πρὸς αὐτοὺς στενώτερον.

(ἔπεται συνέχεια).

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΚΟΥ.

(μετὰ εἰκόνας).

Οἱ ἀραβικὴν ἔχοντες τὴν καταγωγὴν λαοί, τοὺς ὁποίους ὀνομάζομεν συνήθως Μαύρους, Σαρακηνοὺς καὶ Καβύλους, πρὸ πολλῶν αἰώνων κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας αὐτῶν ἐπιδρομὰς καὶ ἐκστρατείας εἶχον κατακτήσει ἀπάσας τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ὥκισαν αὐτὰς καὶ διὰ τοῦ ἰδιορρύθμου καὶ σχετικῶς λίαν ἀνεπτυγμένου τότε πολιτισμοῦ των εἶχον παραγκωνίσει καὶ ἐξουδετερώσει τὸν πρωτογενῆ πολιτισμὸν τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐπανεκτῆθησαν αὖθις ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων αἱ λαμπραὶ τῶν Σαρακηνῶν πρωτεύουσαι μετὰ τῶν φανταστικῶν των οἰκοδομημάτων, τὴν σήμερον δὲ τὸ Παλέρμον, ἡ Γρενάδα, ἡ Μάλτα καὶ τὰ ἄλλα μικρότερα κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς δόξης τῶν Μαύρων δεικνύουσιν εἰς τὸν περιηγούμενον ὀλιγάριθμό μόνον πολῦτιμα λείψανα τῆς ἐκλιπούσης μυθώδους λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπειᾶς. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ πολὺ ἀργό-

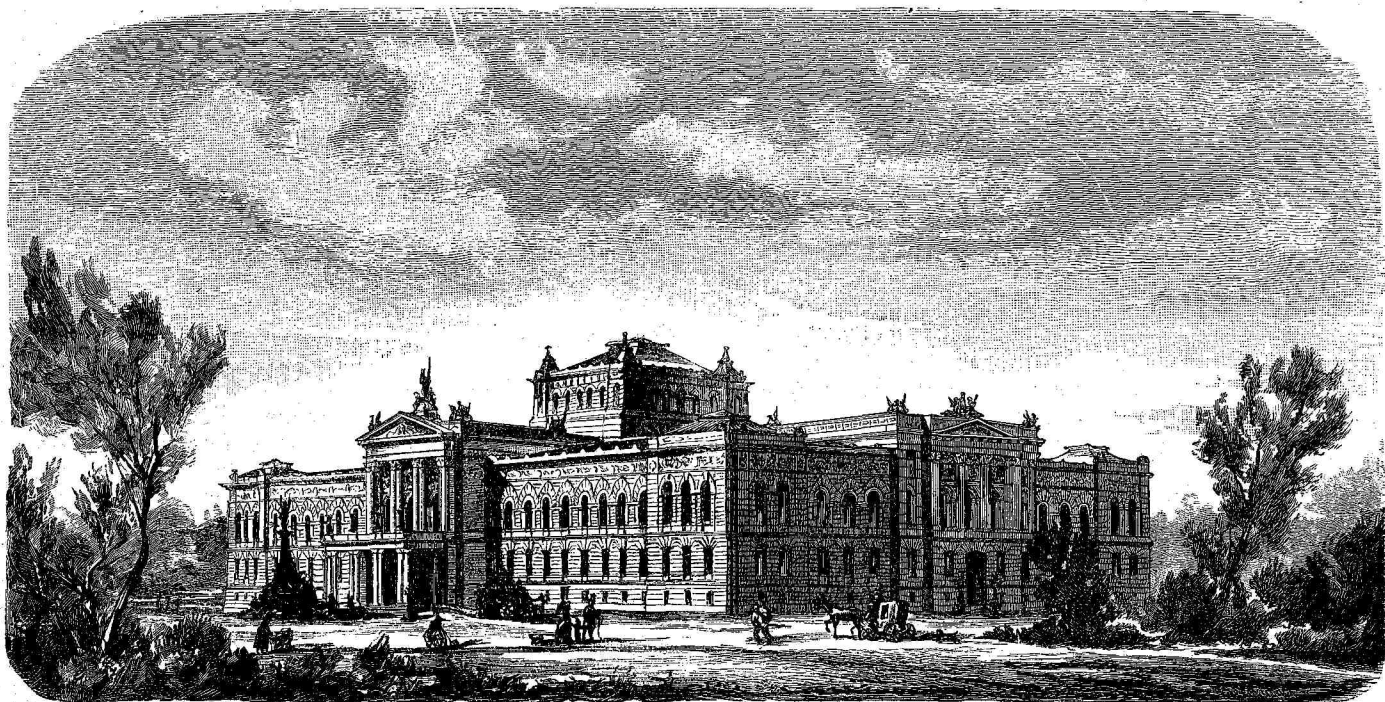
τερον ἤρχισαν αἱ φυλαὶ αὗται νὰ ὀπισθοχωρῶσι καὶ ἀπὸ τῆς νοτίου παραλίας τῆς Μεσογείου θαλάσσης, ὅστις δὲ δὲν ἠθέλει νὰ μελετήσῃ τὸν ἀνατολικὸν βίον ἐν αὐτῇ τῇ Ἀνατολῇ, ὅπου οἱ Ἀραβες ζῶσι συναναμειγμένοι μετὰ ποικίλων ἄλλων ἐθνοτήτων, ἐν Ἀλγερίῳ, Τύνιδι, Τριπόλει, Φέζ καὶ Μαρόκκῳ ἠδύναντο νὰ εὕρῃ τὴν καθαρὰν καὶ ἀμιγῆ φυλὴν, ἣτις παλαιότερον αὐστηρῶς ἐτήρησε τὸν πάτριον πολιτισμὸν, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμα τῶν προγόνων της. Ἀλλὰ τὸ Ἀλγερίον ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα κατέστη ἀποικία τῶν Γάλλων, εἰσαγαγόντων βαθμῆδόν τὸν ἴδιον πολιτισμὸν εἰς τὴν χώραν, ἀπὸ τινος δὲ καὶ ἡ Τύνις ὑπέκυψεν εἰς τὴν γαλλικὴν ἐπιρροήν, ἐκπεσοῦσα τῆς ἄλλοτε μεγάλης δυνάμεως, ἣν εἶχε διὰ τῶν πειρατικῶν αὐτῆς στόλων.

Ὡστε, κυρίως εἰπεῖν, ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Μαρόκκου μόνον δύναται τις σήμερον νὰ εὕρῃ τὸ ἀραβικὸν γένος

ἀνόθευτον καὶ ἀμιγές, ὅσον καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ αὐτοῦ ἐστία, ἐν Ἀνατολῇ. Ἐν ταῖς μεγαλειτέραις πόλεσι τοῦ Μαρόκκου ἀπαντᾷ ὁ ἐπισκεπτόμενος αὐτὰς ξένος ὅλας τὰς παραλλαγὰς τῆς ἀραβικῆς φυλῆς, ἥτις ὡς πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν εὐγένειαν τῆς μορφῆς κατὰ πολὺ ὑπερβάλλει τὰ ἄλλα ταταρομογγολικὰ γένη. Ἐπὶ ὄνων ἢ ἱππων, σπανιώτερον δ' ἐπὶ καμήλων ὁχοῦμενοι, κατέρχονται ἀπο τῶν ὁρέων οἱ Καβύλοι περιτετυλιγμένοι εἰς μακρὰ καὶ πολύπτυχα ἱμάτια, ὁ δ' ἐπὶ εὐγενέστερος αὐτῶν ἀραψ τυλίσσει περὶ τὸ φέσιόν του ἐν εἴδει σαρκίου ράβδωτὰ ἢ χρυσοποίκιλτα ὑφάσματα ἐκ μετάξης, ἢ περιελίσσει σχοινία φαιοῦ αἰγίου μαλλοῦ περὶ τὸ χιονόλευκον τῆς κεφαλῆς των κάλυμμα. Τὸ βουρνούζιον του εἶνε ἐκ χρωματιστοῦ ὑφάσματος, ἢ ἐξ ἐρίου πεποικιμένου διὰ χρωματιστῆς μετάξης. Βραχὺ περιστήθιον πάντοθεν ὑπο κεντημάτων κεκαλυμμένον, πλατέα σαλβάρια καὶ

τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν μαύρων διακρίνει ἡ κλίσις πρὸς πᾶν ὅ,τι κομψόν, μικρόν, ζωγραφικὸν καὶ φανταστικόν, οἱ δὲ δημιουργοὶ αὐτῆς οὐδέποτε φαίνονται ἐπιζητήσαντες νὰ προξενήσωσιν ἐντύπωσιν διὰ τοῦ συνόλου. Μόνον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν οἰκῶν ἀναπτύσσει ἡ ἀρχιτεκτονικὴ αὕτη παρομοίαν καὶ ἐτι μεγαλειτέραν διακοσμητικὴν λαμπρότητα. Ἀλλὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦτο τῶν ἐπισήμων ἰδιωτικῶν οἰκῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἰδῇ ξένου ὀφθαλμός, σπανίως δὲ μόνον κατὰ τὰς ὑποδοχὰς ὁδηγεῖται ὁ ξένος εἰς τινὰς τῶν λαμπρῶν αἰθουσῶν, αἵτινες παραμορφώνονται διὰ τῶν νεωτέρων εὐρωπαϊκῶν διακοσμήσεων.

Οὕτω δὲ τὰ μᾶλλον ἀξιοπερίεργα ἀντικείμενα εὐρίσκει ὁ εὐρωπαῖος ἀνὰ τὰς στενὰς ὁδοὺς καὶ τὰς πλατείας. Εἰς τὰ παζάρια, πρὸ τῶν τεμενῶν καὶ εἰς τὰς ἀγορὰς δύναται τις νὰ περιδιαβάξῃ ὀλοκλήρους ὥρας, πάντοτε βλέπων και-

ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ.

χρυσοποίκιλον ζωνάριον, ἐν ᾧ μετα τέχνης εἶνε ἐναποτεθειμένα πολύτιμα ὄπλα, ἐγχειρίδια καὶ μάχαιραι, ἀποτελοῦσι τὴν ὅλην του ἐνδυμασίαν. Πενιχρότερον ἐνδύονται οἱ ἐγχώριοι Ἰουδαῖοι, οἱ δὲ ἄλλοι μελαφοὶ τῆς ἐρήμου κάτοικοι ἀρκοῦνται μόνον εἰς ἓνα χιτῶνα καὶ εἰς ἀπλοῦν τι περίζωμα κατὰ τὴν ὁσφύν.

Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν λαῶν τούτων καθ' ὅλην τὴν βόρειον Ἀφρικὴν εἶνε ἡ αὐτή. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ζητῇ τις ἐνταῦθα ὁμοιόμορφον τὸ κάλλος εἰς ὅλα τὰ ἀρχιτεκτονικὰ ἔργα. Στεναὶ καὶ λοξαὶ ὁδοί, μικροὶ καὶ ἀκοσμοὶ οἶκοι, νεκροὶ καὶ παραθύρων ἐστερημένοι τοῖχοι καταπονοῦσι τὸν ὀφθαλμόν διὰ τῆς μονοτονίας των. Ἐνιαχοῦ ὅμως βλέπει τις ἀπροσδοκῆτως μέγαν κήπον περικυκλούμενον ὑπὸ στοῶν καὶ δι' αὐτοῦ τοῦς ζωγραφικοὺς τοίχους οἴκου, καλυπτομένους ὑπὸ χρωματιστῶν καὶ λεῖων πλακῶν· τὰ βλέμματα ἡμῶν ἐπαναπαύονται ἐπὶ κομψῆς τινος κιγκλίδος ἐκ χυτοῦ σιδήρου, ἐπὶ τινος ραδιωτῆς ἀψιδωτῆς πύλης, ἥς αἱ πλήρεις χάριτος λεπτομέρειαι διακρίπτουσι τὴν μονοτονίαν καὶ καταδέλγουσι τὸ ἡμέτερον βλέμμα.

νὰς καὶ ζωγραφικωτάτας σκηνογραφίας. Πανταχόθεν ὅμως ἐλλείπουσιν αἱ γυναῖκες, ἐξαιρουμένων τῶν ἰουδαίων, αἵτινες ἀλλοκότως ἐνδεδυμένοι, μετὰ εὐρέων ἐκ μετάξης σαλβαρίων καὶ βραχέων περιστηθίων, περιεργάζονται μετ' ἐνδιαφέροντος τοὺς πολυτίμους λίθους καὶ τὰ ἐν τοῖς παζαρίοις ἐκτεθειμένα κοσμήματα. Ἄλλο τόσοι ποικιλώτεροι ὅμως εἶνε οἱ ὅμιλοι τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες συρρέουσιν ἐνταῦθα μακρόθεν, ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐν τοῖς προαυλίοις τῶν τεμενῶν γονυπετοῦσι κλίνοντες τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἔδαφος, ἐν τοῖς παζαρίοις περιφέρονται πρὸ τῶν ἐκτεθειμένων ἐμπορευμάτων, ἢ ζητοῦσι συμβουλὰς παρὰ τῶν δημοσίων λειτουργῶν τῆς θέμιδος καὶ τῶν γραφέων, ἢ ἐπὶ στρωμάτων ὀκλαῖ καθήμενοι εἶνε βεβυθισμένοι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἱεροῦ τινος βιβλίου. Ἐν τοῖς καφενείοις οἱ κίνησις εἶνε ζωηρότερα καὶ θορυβωδεστέρα. Οἱ ἄραβες κάθηνται κυκλωτέρως σταυροποδητεῖ, συνδιαλέγονται μεγαλοφώνως, παίζουσι ζατρίκιον, ἢ ἀκούουσι μετὰ προσοχῆς τὸν διηγούμενον αὐτοῖς περιεργόν τι συμβεβηκός.

Ταχέως παρέρχονται αἱ ὥραι κατὰ τοὺς διδασκτικούς

τούτους περιπάτους ἀνά τὰς διόδους καὶ τὰ παζάρια τοῦ Μαρόκκου. Ἐνταῦθα διετηρήθη ἀκόμη πραγματικῶς ὁ ἀνατολικὸς κόσμος καὶ νομίζει τις, ὅτι ἔμπροσθέν του βλέπει σκηνὴν μύθου, ἣν δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ᾔηνε ἀληθὴς καὶ πραγματικὴ. Ἀλλὰ βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ὁ ἀραβικὸς κόσμος ἐξακολουθεῖ ὀπισθοχωρῶν καὶ ἀπὸ τῶν

ἀκτῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης· ἐν Ἀλγερίῳ καὶ Τύνιδι δὲν εὐρίσκομεν πλέον αὐτὸν πρωτότυπον, ἀλλὰ νενοθευμένον καὶ ὑπὸ ἄλλων φραγκικῶν καὶ ἰταλικῶν στοιχείων. Μόνον ἐν Μαρόκκῳ, καὶ ἐνταῦθα, ἐν ταῖς μικροτέραις καὶ ἀπωτέραις πόλεσι διετηρήθη μέχρι τῆς σήμερον τὸ ἀραβικὸν στοιχεῖον ἀμυγῆς καὶ καθαρὸν ἀπὸ πάσης ξένης συναναμίξεως.

**1. ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'. ΠΡΩΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙ-
ΑΡΧΗΣ** (σελ. 97). Εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις, αἵτινες συνοδεύουσι τὴν εἰκόνα ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ παρόντος τεύχους, δὲν ἔχομεν ἐνταῦθα νὰ προσθέσωμεν ἄλλο τι, παρ' ὅτι ὁ εἰδικὸς ἡμῶν καλλιτέχνης μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας καὶ λεπτότητος ἐχάραξεν αὐτὴν καὶ τὴν κατέστησεν ἀληθὲς καλλιτέχνημα ξυλογραφικῆς τέχνης καὶ δεξιότητος.

2. ΑΓΟΡΑ ΕΝ ΦΕΖ. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ de Madrazo (σελ. 101). Φεζ ὀνομάζεται ἡ πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Μαρόκκου εἰς τὰς βορειοδυτικὰς ἀκτὰς τῆς Ἀφρικῆς. Ὅπισθοχωρήσαντες ἐξ Εὐρώπης οἱ Ἄραβες ἐνεκατεστάθησαν ἐνταῦθα καὶ ἐν Ἀλγερίῳ καὶ ἐν Τύνιδι καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς παραλίαις χώραις. Καὶ ἀλλαχοῦ ὑπέκυψαν εἰς τὴν ὅλον ἐν προεκτεινομένην ἐπίδρασιν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἐνταῦθα ὅμως ἐμμένουσιν εἰς ἐτι ἀδιάφθοροι καὶ πιστοὶ εἰς τὰ πατροπαράδοτα αὐτῶν ἔθιμα. Ἐν τῷ ἀναχεῖρας τεύχει παρεθέσαμεν περὶ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης συντόμους σημειώσεις ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ. Ὁ καλλιτέχνης ὁδηγεῖ ἡμᾶς εἰς μίαν γωνίαν τῆς ἐν Φεζ ἀγορᾶς, ὅπου βλέπομεν ἐν μέσῳ μὲν τρεῖς μεγαλοπρεπεῖς ἄνδρας σοβαρῶς συνδιαλεγομένους καὶ ἐξετάζοντας τὴν ποιότητα ἑνὸς μακροῦ τουφεκίου, εἰς τὸ βάθος δὲ ἄλλους ἄνδρας ὁκλαῖς καθημένους καὶ συνομιλοῦντας πρὸς ἀλλήλους. Ἡ ὅλη τῆς εἰκόνος διασκευὴ εἶνε λίαν ἐπιτυχὴς καὶ ἀπεικονίζει πιστῶς τὸν χαρακτήρα ἀνατολικῆς πόλεως.

3. ΤΟ ΦΥΤΟΝ ΝΥΜΦΑΙΑ. Εἰκὼν πρωτότυπος ὑπὸ G. Marx (σελ. 105). Ὁ γλυκύτερος Ἑρρῖκος Ἀῖνε εἶπε περὶ τῆς νυμφαίας:

„Ἐρωτα ἔχει μὲ τὸ φεγγάρι·
Τὸ γλυκὺ φῶς του τὴν ἐξυπνᾷ,
Τότε σηκώνεται κι' αὐτὴ μὲ χάρη,
Τὸ πρόσωπό της 'ς αὐτὸ γυρνᾷ.“

Τὸ φυτὸν τοῦτο συνδέεται πρὸς πλείστας ὅσας μυθολογικὰς παραδόσεις καὶ εἶνε συχνότατον καὶ προσφιλεῖς ἀντικείμενον τῆς ποιήσεως καὶ τῆς καλλιτεχνίας. Πατρίς αὐτοῦ εἶνε τὰ λιμνάζοντα ὕδατα τῆς νοτίου καὶ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, ἀπαντᾷ ὅμως καὶ ἐν Ἀφρικῇ παρα τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου καί, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τὴν νυμφαίαν ὁ θεσπέσιος Ὅμηρος ἀποκαλεῖ λωτόν, ὃν τρώγοντες οἱ ἐταῖροι τοῦ Ὀδυσσεὺς ἐλησιμόνουν τὴν πατρίδα των.

„τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιθεῖα καρπὸν,
οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν οὐδὲ νέεσθαι,
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.“

Ὁ λωτὸς εἶνε τὸ ἱερὸν ἄνθος τῶν Ἰνδῶν, τὸ καθηγιασμένον κόσμημα τοῦ ποταμοῦ Γάγγου, ἐτιμᾶτο δὲ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ὡς σύμβολον τῆς γονιμότητος, τῆς εὐφορίας καὶ τῆς ἀθανασίας.

4. ΤΟ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ ΚΤΙΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ (σελ. 108). Μετὰ πολλὰς διαφωνίας καὶ συζητήσεις ἐν τῷ γερμανικῷ Κοινοβουλίῳ εἶχεν ἀποφασισθῇ πρὸ δύο περίπου ἐτῶν τὸ ἀνώτατον γερμανικὸν δικαστήριον νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅπου εἶνε, ἤτοι ἐν Λειψία, ἅμα δ' ὡς ἐγνώσθη ἡ ἀπόφασις αὕτη, προεκηρήθη διαγωνισμὸς μετὰξὺ τῶν γερμανῶν ἀρχιτεκτόνων περὶ τοῦ καλλίστου σχεδίου, καθ' ὃ δαπάναις τοῦ κράτους ἐμελλε νὰ κτισθῇ τὸ ἐπισημότατον τοῦτο τῆς Θέμιδος τέμενος. Εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐκλεγείσαν ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθησαν πρὸς κρίσιν 119 ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια, ἐξ ὧν ὡς καλλίστον καὶ τοῦ πρώτου βραβείου (10,000 φράγκ.) ἄξιον ἐκρίθη τὸ ὑπὸ τῶν νεαρῶν ἀρχιτεκτόνων Λουδοβίκου Χόφμαν καὶ Πέτρου Δύπβαδ χαραχθὲν σχέδιον, ὅπερ παριστάνει καὶ ἡ ἡμετέρα εἰκὼν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς κυρίως εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος καὶ διὰ τοῦτο ἐξέλεξε τὸ σχέδιον τοῦτο, τὸ ὅποιον συγχρόνως ἀπαιτεῖ καὶ τὰς σχετικῶς ἐλαχίστας δαπάνας, ὑπολογιζομένας εἰς 3,000,000 φράγκ. ἐν ᾧ πάντα τὰ λοιπὰ σχέδια ἀπαιτοῦσι δαπάνας διπλασίως μείζονας. Ἐκ πρώτης ὀψεως προδίδει τὸ κτίριον τὸν σκοπὸν του καὶ δὲν στερεῖται μεγαλοπρεπειᾶς. Εἰς τὸ ὑπόγειον εὐρίσκονται τὰ οἰκήματα τῶν κατωτέρων ὑπαλλήλων καὶ αἱ τὸ ὅλον οἰκοδόμημα θερμαίνουσαι μηχαναί. Ἐμπροσθεν δ' ἐπὶ τοῦ ἰσογείου εὐρίσκονται αἱ αἰθούσαι τῶν συνεδριάσεων τοῦ ποινικοῦ τμήματος, ἄνωθεν δ' αὐτοῦ αἱ αἰθούσαι τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐφετερίου καὶ ἡ μεγάλη αἰθούσα τῶν συνεδριάσεων, ἔχουσα εὖρος 240 τετραγωνικῶν μέτρων. Πρὸς νότον κεῖνται τὰ δώματα τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἡ μεγάλη αἰθούσα δι' ἐορτάς, εὖρους 195 τετραγ. μέτρων, τὸ βόρειον δὲ τμήμα τοῦ κτιρίου εἶνε ὀρισμένον διὰ τὴν βιβλιοθήκην, ἀποτελουμένην ἐξ 150,000 τόμων. Δύο μεγάλαι καὶ ὁκτὼ μικρότεραι αὐλαὶ χωρίζουσι καὶ συνδέουσιν ἐσωτερικῶς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ μεγάλου τούτου οἰκοδομήματος, ὅπερ ἀποτελεσιούμενον θὰ καταστῇ βεβαίως εἰς τῶν ἐκπρεπεστάτων στολισμῶν τῆς Λειψίας.